

Sygn. akt VU 993/14

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T..

o zwrot nienależnie pobranych składek

w przedmiocie uzupełnienia wyroku

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.. z dnia 14 lutego 2014 roku Nr (...)

postanawia:

- 1. uzupełnić wyrok z dnia 3 lipca 2014 roku w sprawie VU 993/14 w ten sposób, że zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.. na rzecz wnioskodawcy K. S. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,**
- 2. oddalić wniosek o uzupełnienia wyroku w pozostałym zakresie.**

Sygn. akt V U 993/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2014 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia

14 lutego 2014 roku sygn. (...)w przedmiocie zwrotu wnioskodawcy K. S. nienależnie pobranych składek za okres od 1 grudnia 2001 roku do dnia 30 listopada 2008 roku.

Pismem z dnia 11 lipca 2014 roku pełnomocnik wnioskodawcy radca prawny wniósł o uzupełnienie wyroku :

1. poprzez wskazanie, iż zwrotowi podlegają nienależnie opłacone składki za okres od 6 grudnia 2001 roku do 30 listopada 2008 roku w łącznej kwocie 15 539,67 zł wraz z odsetkami w wysokości równej odsetkom za zwłokę pobieranym od zaległości podatkowych liczonych od dnia 18 grudnia 2013 roku;
2. poprzez orzeczenie o kosztach postępowania i zasądzenie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz skarżącego kwoty 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje :

Wniosek o uzupełnienie wyroku zasługuje na uwzględnienie w części.

Stosownie do treści art. 351 § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli Sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności, albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu.

Do kategorii dodatkowych rozstrzygnięć, które według przepisów ustawy Sąd powinien był zamieścić z urzędu w myśl art. 108 § 1 k.p.c. należy rozstrzygnięcie o kosztach, które Sąd obowiązany jest zamieścić w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Wniosek pełnomocnika w zakresie uzupełniania wyroku zasługuje na uwzględnienie jedynie w przedmiocie kosztów sądowych.

Pełnomocnik wnioskodawcy w odwołaniu zgłosił wniosek o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, a Sąd w wyroku nie zamieścił rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Wnioskodawca wygrał sprawę, a zatem w myśl art. 98 k.p.c. należy mu się zwrot kosztów sądowych. W przedmiotowej sprawie jedynymi kosztami, które wnioskodawca poniósł były koszty zastępstwa procesowego. W sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego - w myśl § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) - stawki minimalne opłat za czynności radców prawnych są stałe i wynoszą 60zł. Podstawą wynagrodzenia pełnomocnika w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego nie jest zatem wartość przedmiotu sporu, jak chce pełnomocnik.

W oparciu o w/w przepisy Sąd zasądził na rzecz wnioskodawcy od organu rentowego kwotę 60zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Należy podnieść, że sam pełnomocnik wnosił w odwołaniu o zasądzenie kosztów zastępstwa wg norm przepisanych, a zatem brak podstaw do zasądzenia wyższego niż minimalne wynagrodzenia. Tym bardziej, że nakład pracy pełnomocnika wnioskodawcy nie uzasadnia zastosowania zwiększonej stawki wynagrodzenia.

W pozostałym zakresie wniosek o uzupełnienie wyroku podlega oddaleniu.

Zakres rozpoznania sprawy przez sąd w postępowaniu ubezpieczeniowym wyznacza treść zaskarżonej decyzji ZUS.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 września 2010 r. (sygn. akt II UK 84/10, LEX nr 661518) przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji ZUS ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował. Z tego względu odwołanie wnoszone od decyzji organu ubezpieczeń społecznych nie ma charakteru samodzielnego żądania, a jeżeli takie zostanie zgłoszone, sąd nie może go rozpoznać, lecz zobowiązany jest postąpić zgodnie z art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. Zakres rozpoznania i orzeczenia (przedmiot sporu) w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznaczony jest w pierwszej kolejności przedmiotem decyzji organu rentowego zaskarżonej do sądu ubezpieczeń społecznych, a w drugim rzędzie przedmiotem postępowania sądowego determinowanego zakresem odwołania od tejże decyzji.

Organ rentowy w zaskarżonej decyzji odmówił wnioskodawcy zwrotu nienależnie opłaconych składek. W decyzji nie wskazano kwoty, której zwrotu odmówiono wnioskodawcy. W tym zakresie ograniczono się do wskazania i to w uzasadnieniu decyzji okresu, za który odmówiono zwrotu składek. Organ rentowy nie wydał także decyzji w

przedmiocie odsetek od nienależnie pobranego świadczenia. Co więcej wnioskodawca sam takiego żądania do tej pory nie zgłosił.

Na marginesie należy dodać, że nie wskazanie w treści wyroku kwoty, która podlega zwrotowi z tytułu nienależnie opłaconych składek za okres od 6 grudnia 2001 roku do 30 listopada 2008 roku, nie uniemożliwia jego wykonania. Organ rentowy po uprawomocnieniu się wyroku jest obowiązany do wydania decyzji zgodnej z treścią takiego wyroku. A zatem w przypadku uprawomocnienia się wyroku organ rentowy przy uwzględnieniu wskazanego w nim okresu wyliczy kwotę należnego świadczenia.

To samo dotyczy odsetek, które nie były objęte ani treścią zaskarżonej decyzji ani nie stanowiły treści odwołania wnioskodawcy. Wnioskodawca może wystąpić do organu rentowego z żądaniem wypłaty zaległych odsetek, który jest właściwy do rozpoznania takiego wniosku.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy na podstawie art.351 k.p.c. orzekł jak w pkt 1 i 2 sentencji orzeczenia.